

teesta. Ovi- ja muissa aukkoliitoksissa vaakarakenteen vedeneristys kiinnitetään vesitiiviisti karmirakenteeseen. Liitosten suunnittelussa otetaan huomioon rakenteiden liikkeet. Tasopintojen kallistukset tulisi tehdä ulospäin seinästä.

Julkisivuverhouksen alareunan etäisyys vaakapinnasta tulee olla sellainen, etteivät mahdolliset roiskevedet tai lumi vaurioita rakenteita. Rapatuilla ja puu-ulkoverhouksilla alareunan etäisyys vaakapinnasta tulisi olla aina vähintään 300 mm.

4.3.5 Ulkoseinän ja perusmuurin väliset liitokset ja perusmuurin toteutus

Ulkoseinän ja perusmuurin välisen liitoksen suunnittelussa pyritään hyvään höyry- ja ilmatiiviyteen kylmän ilman läpivirtauksen ja tiivistymisriskin välttämiseksi. Liitokseen ei saa syntyä haitallisia kylmäsiltoja. Maakosteuden kapillaarinen nousu perustuksista seinärakenteeseen estetään tai rajoitetaan niin pieneksi, ettei se aiheuta haittaa (betoni). Ulkoverhouksen taakse mahdollisesti joutuneen veden pitää päästä poistumaan ulos liitoksesta haittaa aiheuttamatta ja rakenteen tuuletuksen toimivuus tulee kauttaaltaan varmistaa, myös puurunkoisen seinän aluspuun osalta. Lumen ja sulamisvesien haittavaikutukset estetään. Käyttö-, vuoto- ja roiskevesien pääsy rakenteeseen tulee myös estää.

Ulkoseinän alareunan on yleensä oltava ympäröivää maanpintaa vähintään 300 mm ylempänä. Tätä korkeutta olisi suositeltavaa kasvattaa mm. seuraavissa tilanteissa:

- rakennuksen vastarinteeseen päin olevilla seinillä
- mikäli lunta ja jäätä kertyy runsaasti rakennuksen seinustoille
- mikäli julkisivurakennetta tai julkisivumateriaalia on tarpeen suojata voimakkaalta roiskevesirasitukselta, lumelta tai kolhuilta.

Roiskevedelle aran julkisivupinnan sopiva etäisyys maasta on vähintään 400 mm.

Ulkoseinän alareunan ja maanpinnan välinen korkeusero voi olla erityisestä syystä vähäisessä määrin pienempi kuin 300 mm. Näillä alueilla on perusmuurin ulkopinta vedeneristettävä tai esimerkiksi katosten ja maanpinnan muotoilun avulla pidettävä perusmuurin kosteusrasitus vähäisenä.

Maakosteuden nousu perustuksista muuraukseen tai puurunkoon on estettävä käyttämällä kosteudeneristystä, esim. bitumikermiä, perusmuurin ja muurauksen tai puurungon välissä.

Perusmuurin lämmöneriste tulee asentaa siten, ettei rakenteeseen synny haitallisia kylmäsiltoja. Yleensä toimiva ratkaisu saadaan käyttämällä eristehalkaistua perusmuuria. Lämmöneristeen materiaalivalinnassa tulee ottaa huomioon, että eristeseen voi vaikuttaa voimakas kosteusrasitus. Sekä halkaistu että yhtenäisestä materiaalista tehty perusmuuri tulee rakentaa niin, ettei rakenteisiin pääse kertymään vettä. Eristehalkaistun betonisen perusmuurin pohjaan on tehtävä vedenpoistoreiät. Perusmuuria on käsitelty myös kohdassa 3.4.